

gratia de filiere jubeat illam, gratia plena: sed verba ha-
ministratur, non complicitur quidquid perhoronicum fingi potest?
de qua lo-
Cuiusnam enim convenire possunt, nisi illi, quae sive suerat
gestatura Salvatorem, fontem ipsum omnium gratiarum? Sed
quoniam in re hac gratia plenitudo consistet. Sancti Docto-
res tria plenitudinis genera distinguit, eaque unanimi con-
fensu in Dei Matre inventi fatentur. Plenitudo sufficien-
tia, ut loquantur; eaque significat Mariam cumulatum fui-
sse donis Spiritus sancti. Plenitudo superabundantia, qua
Mariam poterat locupletare etiam alias donis gratia, quin
aliquid deperiret ea, quam possidebat; & Plenitudo su-
pereminentia; Maria enim fols plures possidebat spiritua-
les divitias, quam omnes simili Sancti possident. Nummi-
rum est, quod Mater ipsius Autoris gratia ita sit gratia
referta? Si quid mirum est, illud fane est, quod ad il-
lum configure negligimus in tanta gratia affluentia, in
qua illam fulgere conspicimus. Pater Segni in *Meditatione*
ad Titulum.

VISITATIONIS BEATAE VIRGINIS.

Angelus qui nuntiaverat Maria Mysterium Incarnationis Filii Dei, simul nuntiaverat etiam miraculorum Elisabeth Cognata sua gravitatem, que licet ster-
iles, atque atate provectionis, jam sexum mensem ferebat
Puerum, qui Melissia futurus erat Praecursor. Gaudium, quo
Maria affecta est ob felicitatem hujus Multieris a Deo ele-
cta, ut Mater esset Praecursoris Filii sui, officium gratularu-
tionis, quod fibi quoniam obenatum esse arbitrabatur,
cupiditas illam Visitacionem fuisse juvandis, cogniti, quam
habeat a Deo mirabilium, que per ipsam facturam erat
in hac Visitacione: huc simili omnia in causa fuerunt, ut
in anna consilium caperet, quin ne unum quidem differret
diem abeundi. Caritas, S. Ambrosius ait, non patitur mor-
tem. Inter longas erat, & arduas, via non admodum Sancta Virginis facili; sed zelus, & caritas evicerunt, ut spes-
tus, supererat difficulatibus omnibus, nullis laboribus de-
terreveret. Omnis enim voluntas illius erat divinos afflatus
sequi, & opera Dei publicare. Pater Croiset in *Afseris*.

Cum pervenisset in Hebron recta perrexisse domum Zachariam, ac ingrediens inventi Elisabeth obiviam sibi venientem.
Hanc salutavit, amplexa est, & vix loqui incepit, cum
ille puerum, quem utroque genet Elisabeth repente calefit
illuminatus lumine vidit in caligine carceris fui eos, qui il-
lam Visitacionem fuisse dabantur, cumque fari nondum pos-
set, ex modo quo posuit Iesum, ac Mariam venerans est
exaltatione admirabilis, que S. Chrysologus ait, indicium
fuit ejusdem gaudii, ac reverentiae. Id fecit Elisabeth,
& lumine supernaturali, quod Filium illustrabat, in Matrem
reflexione, agnoscit, incomprehensibile Mysterium Incarnati
Verbi: anima eius repleta fuit Spiritu sancto, & gaudio
cumulata elata vox exclamavit, benedicta tu in misteriis,
& benedictus fructus ventris mei. Similique considerans supre-
maria dignitatem, se indignum censuit, que domi-
nus illam recipere. Et unde hodieira die hac tanta felicitas
addidit, ut Domini Delegeret mei Mater me dignetur
invire. Hac gratia est, qui gratiam referre parem ne-
que, & que mihi auctorum inicit, atque ruborem. Fi-
lius, quem ventre fero, jam sensit te adeste; vix enim ipsa
audiit verba, quibus salutem illius: ipsa etiam audit
illa, & præ gaudio exultavit. O te vere beatam, Cognata
mea suauissima! o te Beata, que simpliciter, & haud ha-
bitanter ea credidisti, que Dei nomine tibi Angelus dixit!
Utique omnipotens Deus, qui tecum exequi in te magna,
& admirabilis, perficeret ea, quemadmodum sperasti; ipse
promisit, ac fidem praestabit. Pater Croiset.

Sancta Elisabeth Testimonium, quod in tantum illius
gloriam cedebat, non aliam in illa efficit, imprefponit,
quam illi affectionem coram Deo, & hominibus suaderet;
cumque se ipsam excusat, nihil in te videt, propero quod
potuerit Deus in illam oculos tuos concipere, ut eam tan-
ta intericordia cumularet præter pauperatum suum, & in-
finitum illud vacuum, quod abcondebat illi virtutes om-
nes, & qualitates, ac spirituales divitias, que illam su-
per omnes Angelos excollebat. Noverat ipsa, quemadmo-
dum testatur, Deum debutare potentes de fede, & ad il-
lam humiles exaltare, ipsum bonis reperi inopes, & ef-
ficienes. Sed fatus hic adeo sublimis, ad quem Sancta hac
Virgo dicit se definiti, inventi, & parit in illa sensu
tante humilitatis. His est Electorum character, in magni-
tudine sua sese abjecere, eorum vero, qui id genus non sunt,
est in ipsa affectione intumescere; illi quo majores sunt,
eo magis in rebus omnibus se humiliant: Quanto magno ei-
us humilitas se in cimis. Eccl. 3. Idem.

Modus quo Angelus valvere juberat Mariam, exigit, ut duo
consideremus: primum quoniam est reverentia, & modestia,
qua verba habet nobis proferenda, ubi nosmet conformatorum
spiritui Ecclesiæ, & antiquæ Servorum Mariæ confutandi,
hanc Angelicam repetimus Salutationem. Hæretici impro-
bant, atque contemnunt hoc genus cultus, que Mariam
honorablem frequenti hujus orationis repetitione. Sed praxis
hæc centura digna non est, immo probata, & sancta est;
sed improbanda est ratio illa, qua mentis hæc illæ diffra-
cta, ore precipiti, & parum religiose more, justo, & lau-
dabilis hoc fungimur manere: Cave igitur ne in vistum hoc
incidas, corrige te hodie, & in posterum. Secundo loco
considerandum est, Angelum, ubi hanc Viginem salutat,
non vocare illam Cali Regiam, non Dei Matrem, non
Filiam Abrahæ, vel David, sed tantum *gratia plena*; ut
intelligamus nihil esse præstantis gratia Dei, & hanc pre-
ferendam esse bonis, honoribus, voluptatibus, nobilitati,
ingenio, omnibique talentis. Ita tu judicas? Si ita est,
quid tibi efficiendum non est, ut vel illam fartam testam-
tearisi, si jam pretiosum hunc Cali thesauros possides, vel
reparare contendas, si illius jacturam es passus? *Moralis No-*
vi Testamenti Paris 1a Novelle Tomo primo.

Duo notanda in eo modo, quod Angelus valvere juberat Mariam, exigit, ut duo
consideremus: primum quoniam est reverentia, & modestia,
qua verba habet nobis proferenda, ubi nosmet conformatorum
spiritui Ecclesiæ, & antiquæ Servorum Mariæ confutandi,
hanc Angelicam repetimus Salutationem. Hæretici impro-
bant, atque contemnunt hoc genus cultus, que Mariam
honorablem frequenti hujus orationis repetitione. Sed praxis
hæc centura digna non est, immo probata, & sancta est;
sed improbanda est ratio illa, qua mentis hæc illæ diffra-
cta, ore precipiti, & parum religiose more, justo, & lau-
dabilis hoc fungimur manere: Cave igitur ne in vistum hoc
incidas, corrige te hodie, & in posterum. Secundo loco
considerandum est, Angelum, ubi hanc Viginem salutat,
non vocare illam Cali Regiam, non Dei Matrem, non
Filiam Abrahæ, vel David, sed tantum *gratia plena*; ut
intelligamus nihil esse præstantis gratia Dei, & hanc pre-
ferendam esse bonis, honoribus, voluptatibus, nobilitati,
ingenio, omnibique talentis. Ita tu judicas? Si ita est,
quid tibi efficiendum non est, ut vel illam fartam testam-
tearisi, si jam pretiosum hunc Cali thesauros possides, vel
reparare contendas, si illius jacturam es passus? *Moralis No-*
vi Testamenti Paris 1a Novelle Tomo primo.

SUPPLEMENTUM.

Ad Titulum

VISITATIONIS BEATAE VIRGINIS.

Beatae Virginis.

137

felicitus illis laudum, atque venientiarum afferentium
commercialis que frequentissima sunt in Mundi hujs Visitationibus;
utramque superbieri ansem arriperet, ex iis My-
steriis, ad quæ adimplenda electa fuerunt a Deo, & fibi-
met ultra citroque sensus secreta oblationis immittere,
ut sibi complaceant. E contra certare videntur inter se uera
se magis abhiciat. Altera quidem se indignat fatur, que
a Dei Matre invitat: altera vero nihil in se comprehendit,
quod Verbum in sumum suum allicer posuerit, nisi nihilum
sum. Eorum colloquio non aliud est quam communicatio
virtutum, atque gratiarum, quibus replete sunt: & Maria
licet super Elisabeth elevata, huic præferri non potest nisi
quod humilior est, ac verecundior. Quam longe abhorret
ab hac ratio visitationem, & conversationem nostram?

Abbas du Jersey.

Maria Virgo repente supernaturali lumine videt antiquas
Domini promissiones, & perfectum earum complementum,

milles una ipsi magis perspicax, majoribusque privilegiis
ornata, quam omnes simili Prophetæ. Ex eo colloquio
quod simili habuerunt Maria, & Elisabeth, S. Ambrosius ait,
liquet, utramque prophetata per Spiritum sanctum, quo
plena erant, & per meritum filiorum fuorum: *Duplici miraculo propheta Matris spiritu parvorum.* Maria tribus men-
ibus commorata est apud Elisabeth, & facile conjici pos-
t, Sancti Patres inquit, quantum profuerit domui Zah-
charia illa permanens, & quam uberm gratiarum, & be-
nedictionum copiam Sancta Virgo illi promerita fuit.

Si enim Dominus adest liberaliter benedictus domui Obedi-
dom, & iis omnibus, quæ ad ipsum pertinebant; ex quod
Arca fæderis tres mens apud ipsum commorata fuerat,
quibus benedictionibus cumulata fuisse credimus felicem

Elisabeth familiam, ubi Maria tres mensies est diversata?

Paritas, quam semper coluit S. Joannes, Ambrolio teste, effectus fuit hujus unicoris, & gracie in animam ejus ef-
fusa per Sancta Virginis praesentiam; quæ ex Sancti ejus
sententiâ expeditavit, donec Elisabeth erat paritura,
& videre voluit nasci cum, cuius cauſa potissimum se illuc
contulerat; postquam vero fuit tellus eorum miraculorum,
que in hac Nativitate contingenter, fecit Nazareth rever-
latura. Pater Croiset.

Vitiationes urbanitas, & offici cauſa, quæ in Mundo animadver-
sultra citroque obueni mortales, esto, semper sint utiles;

tempor fuit.

Feliciter semper causis respondent. Nobiles in Mondo, vi-
tiationes otiosi meliore vita fuit partem in visitationibus obviandis
transigunt. Considerate quam earum sint causæ? Quantam
cauſa non belli non virorū na-
turalium, non conversionis sint merita? Vitiationes ita sunt non omnes
temporales, non finitimes.

Visitationes sunt merita? Visitationes ita sunt non fit cu-
piditas aliqua. Sine obtricatione languet conversatio.

Quantum temporis in obviandis hujusmodi visitationibus per-
ditum? verum, ut plurimum, temporis ne folius se ja-
ctura? Quot saluti pericula? Quot infidilez integratati pos-
sunt? In his volupsum vel otium, inertieque visitationibus
Mundi spiritus quomodo nescit? Ibi fides ateritur, illæ
tepeſit pietas, ibi vertutio, ac blandior vanitas, suis
exertis artis, sua ostentat lenocinia. O Deus, quam fertile
potentia argumentum in hora mortis futura sunt Mundis
in diuinas visitationes! Si urbanitas, si officium, si cari-
tas nos cogunt visitationes obire, harum exemplum sit
Maris Visitatio ad Elisabeth cognatam suam. Tempus vi-
ta nimis pretiosum est, nec in inanibus visitationibus transi-
nitur. Quam mihi, Domine, potestis argumentum futu-
rus? Nihil nos Deus habere voluit, quod per Maris manus non transi-
ret. (Berna fer. 3. de Nat. Dom.) idem.

Considerifer, quanto plena Mysteris sit ita Visi-
tatione. Vix Sancta Virgo effecta est Dei Mater, cum iam
corripit ad S. Joannem, totamque Zachariam domum sancti-
ficandam. Vix oportet salutari Elisabeth, cum hac re-
pletar Spiritu sancto, & Puer, quem gerebat utero, gratis
cumulatur. Salvator vult, ut Mater sua sit instrumentum
primi sanctificationis, quam operatur in Mundum vien-
tis. Virgo ex eo tempore fungitur munere Mediatrixis, quod
deinceps tanta cum fuit quidem gloria, noctra vel utili-
tate erat obitura. J. C., S. Bernardus ait, per mysticam
Visitationem hanc nobis ostendere voluit, Matrem suam
aliisque plurimum collaturam esse ad salutem nostram,
eo quod particeps erat futura Operis Redemptoris nostræ,
& qui maximam erat habita facultatem ad gratias pro-
illis obtinendas, qui apud ipsum configurerunt: Studemus, hic
Pater inquit, per Marium ad Jesum ascendere, qui per Marium
et nos descendit. Pater Croiset.

At enim quid boni auctili Zacharia, & Elisabeth Matri

Dei Visitatio, quandoque plena Mysteris sit ita Visi-
tatione.

Vix Sancta Virgo effecta est Dei Mater, cum iam

corripit ad S. Joannem, totamque Zachariam domum sancti-
ficandam. Vix oportet salutari Elisabeth, cum hac re-
pletar Spiritu sancto, & Puer, quem gerebat utero, gratis

visitationes habentur, que minime noceant. Religio non omne

visitationis improbat genus; sunt quadam Christianæ;

visitationes, quod nonnulli licet, sed nullus licet, cum salutis ad-
est periculum. Oportet, ut caritas, vel urbanitas visitationis

officium securum earum sint causæ. Domestica negotia, qæ

multo minus ad salutem nostram spectant, pati debent tem-
poris, quod in iis teritur, detrimentum. Oportet vita suam

traducant obviandis ultero, citroque visitationibus. Quatum

in morte inventent inanem! Argumentum est conscientia pa-
rum tranquilla, & inquieti animi, domi sibi manere non
posse. Abstinet ab omni minus necessaria visitatione, eas
tantum obire, quæ caritatis sunt, vel officii, & urbanita-
tis, & in illis omnibus, quæ obieritis, eas, quæ sequuntur
regulas servate. Pater Croiset in *Afseris*.

Visitationes infrequentes esse opus est: omnia affiditas

periculorum innuit adfectum aliquem, vel salutem minus Chris-
tianam obviatatem.

Breves esse decet: præter jacturam temporis, & importunitas

affectionis visitationibus servantes.

Hæc in SS. Elisabeth & Zacharia.

Hæc possidere Jam Spiritus hunc per sanctificantem gratia-

m, & habitaculum Caritatem, que ipsam, virumque ejus

Zachariam jactus efficeret coram Deo; sed illum perfec-

tiori adhuc ratione possedit per plenitudinem donorum illius,

per fidem maiorem, ac magis illustratam, per distinctionem

Saluatoris cognitionem, cujus accessit majori amore in-
cenfa est: per vividorem lumen, & amoris impres-
sionem, quam in mente, & corde ejus effectis praesentia Dei,

qui illam invidebatur; per confititum consilium, quod tunc

cepit ne in minimis quidem rebus illi displiceat;

Haud Bibl. Cons. I. vol. de Meyer. Tom. IV.

M. 3 admix-

confringuntur vincula, quibus peccator obstringitur, & interior gaudio, & levitatem exultantis, quia se a crudeli captivitate solutam cognoscit? Denique non ne perfectissimum praber sanctus hic iis peccatoribus exemplar, qui se adnotantur, ut destruant in se peccati reliquias per laboriosas Christianas penitentiae exercitationes? Quidquid autem facit in hac statu varietate peccator, hoc debet gratia, que praevenit illum antequam agat, quia illum agentem committatur, & in variis certaminibus, illi subeundis, roborat, ut integrum de peccato victoriam referat. Ex Specimine Venerissim Orationis. Tunc primo.

santa Virgo statim Angelus nuntiavit Maria complementum Mysterii Incarnationis, & miraculum, quod operatus fuerat Deus Incipit post Incarnationem. Verum non solum ipsius illud, quod in Virginem Verbi sanctificare Precursum Domini que fuit debet, sed etiam quod operatus est, ut amicis suis Sanctorum, quoniam caritas; Et Salvator, qui vilius Precursum fuit Sanctificatione, quam per Virginem operatus est, etiam tamquam adumbrationem quadam, & formam operis facilius nostris, illi hujus itineris consilium immittit. Si Apostolus locutus in eorum persona, qui in animarum conversione studium, operamque transmisit, dicebat; *Caritas Christi ueget nos:* (Cor. 3.) Santa Virgo ad Cognitionem invicem proficiens dicere poterat: *Iesus Christus ipse, Caritas essentialis me urget, ac agit in eam domum, ubi effice debet, ut agnoscatur per vocem meam, & effundat spiritum suum in eos, quos sum invisa.* Hac igitur Mater simul & Virgo sequitur motus caritatis, quibus agitur, qui sciat magnos effectus, quos est paritura: sed qui dicit illam, & qui in illa operatur, sua habet confilia. Sancta hujus Virginis vox non auditur solum ab Elisabeth, verum etiam a Paero, quem ventre gerit. Hic convertit se ad lumen includum in Virginis alvo, & incipit minus Precursum, oftendens Matri sue adventum Domini. Hunc aliquando Iudeus universus nuntiabit: hic latens sub modo illustrat falem locum, in quo continetur, & motus corporis sui muti festinat perhibere testimonium, cuius nondum lingua participet est potest. Sermo Primus Academia oblatus anno 1683.

Humilis Elisabeth edotta testimonio Filii, quem Sina gestabat, in ea, a qua visitabatur, agnoscit Matrem Domini sui, & omnium prima illam Beatam vocavit, quoniam in omnem deinceps aeternitatem erat appellanda. Ipsa quoque Maries stupor incepit propter admirabilis, quae in ipsa Dei operatur erat. Notat quidem se Mundi Salvatorem conceperit, quod in fine patet fortasse, se illum gemitum in domum Elizabeti ex salutem quoque allaturam. Humilis sua, quam fatis admirari non possumus, silentio obruerat Magdalena, qui in illa operatus fuerat Omnipotens, ipsaque recenti terri videbat, quibus humiles cordis sui fensus probebantur. Denique una cum Cognata sua Elisabeth confessa et Beata nomen deberi, sed ipsa sola cognoscit, quia jure suis fabi pollicetur nominis hujus in omne tempus possessionem. Ecce enim ex hoc, sit, heciam me dicent omnes generationes: quia sciebat mibi magna, qui potens es. (Luc. 1.) Sermo primus Academi Anni 1683.

Sandorum est celare gratias insigne, quas divinitus accepterunt, quasi furta illis surripuerit. Dei approbatione contenti, de humana non admodum laborant. Metutum semper, ne vanitas sibi thesaurum suum auferat; & si de illo tenetura verba facere, perficie conciliant necessitatem, quam recte aperte manifestat. Ille veritas injecti cum fenusibus, quos illi suader humilitate, non invenit, sed invenit, quia invenit. Non invenit, sed invenit, quia invenit. Deus ergo Virgo Sancta profecta. Tenera Caritas, quia Cognitionem suam Elisabeth complectitur; generosa erga Deum gratitudi non patientur ipsam silenter observare admirabile Mysterium, quod in Sina suo peractum est: sed de eo tamquam Mysterio verba facit. Magnifica, ac sublimis illius locutione profecto eximiam in nobis ideam facit; sed nequam eamdem penitus nobis explanant. Ex eccl. Sermon.

SUPPLEMENTUM

Ad Titulum

DE DOLORIBUS SANCTAE VIRGINIS, VEL MARIA AD PEDES CRUCIS JESU FILII SUI.

Inductio 2. Eritis nostra erga Jesum Christum dilectionis argumentum est, illum ad Crucem sequi. Qui ad hanc proprie accedunt, cariores sunt, ac fiduciores ejus amici. Hinc cum Maria virgo magis incensa sit hoc igne divino, quam alii simili omnes, proprius quoque est Filio suo. Quis concipere potest extremum dolorem, quo torquebit illum in misero hoc statu incurva? Quicquid efficere potest, ut affectus sentiantur, in illius martyrio inventur. Filium amant tota Caelo magis quam matres omnes diligunt. Hoc filii sui melius agnoscit meritum, tantumque dolorum cauilla, proper quam Filius mortem subiicit, & proper injuriam Deo factam, quam proprius horribilia

ei affere foliatum possit, hanc crudelissimam putat circumstantiam Martirij Filii sui. Dolorem hunc sustinere non potest Agar Iacobis Mater: cumque esset in deferto, neque ei susperteret, unde aeler Filium suum, posuit illum ad arboris pedem, cumque extream illi fixaret oculum, moxore confecta, sublatis in Calum oculis recedens exclamavit. Heu! *Nos video meritorum Puerum.* Major quidem fuit Maria fortitudo, & constans; sed quanti haec illa fuisse! Quisnam eti Matris dolor videte Filium in omnibus Corporis sui membris faecum, quin licet ipsi vulnera eius detegere; videre Filii pedes, & manus Crucis summos, nec posse clavos revellere; frontem spinis coronatum, & illas auferre non posse; caput inclinatum, illudque sustinere non posse; oculos cruce rufulos, esque non possit abluere? Medicinam id, quod cor meum ad vivum fecit, & lingua mea fatis non valet exprimere. Salvator obratus, & exhaustus ob cruentum ex venis eius effluentem, tristem illam vocem emitit, *Sitio!* illi haerendum praebebat fel cum acetone: nec licet dolenti Matri unica aqua gutta morientis Filii lingua madefacie! O crudele spectaculum! Filius doloribus confectus videt sub pedibus Ius Matrem; ab illa videatur; opem poscit; cupit illa quidem praestare, sed illi negatur. Quod Martyrium! O Virgo Sanctissima: ecce adimpletum venerabilis Simeonis Vaticinum. Ecce fatalis doloris gladium, tuum animam pertransirent. *Idem.*

Maria in Calvarium aescendens praecularum nobis praebebat constans, ac fortitudinis exemplum non amplius in creatura spectatum. Stat illa juxta Crucem ea animi magnitudine, que digna erat Matre Dei. Perpendite omnes heroicas hujus actionis ceremonias. 1. Virgo erat modesta, & sancto pudore plena, que impertinera media inter milites incrementum, quibz spectacula finem, quin ullam vel minimam animi imbecillitatem pra se ferat, Quia constans! *Caussa dolorum quos patit Maria ad Crucem.* 2. Mater erat amantissima, que rega pergit ad Crucem, cui Filius suus suffixus erat. 3. Hunc videt, & ab hoc videatur; ibique astat usque ad tritis, cruentique hujus spectaculi finem, quin ullam vel minimam animi imbecillitatem pra se ferat, Quia constans! *Quia generosita!* Ubi David audit mortem Filii sui, paternus amor viri fortitudinem fregit. Regales ades clamoribus, & ejuslatibus perlungere; oblitusque est tot lacrimas tantum virum dederere: *Fili mi, Abrahalem, Abrahalem filium: quis nubis rebus, ut ego maria pro te: Abrahalem Fili mi, Fili mi Abrahalem.* (2. Reg. 18.) Quinam amor in Patre! Sed quam imbecillitas in Rege, & in Rege victore Gigantum, & Philistinorum! Maria videt filium morentem, sed nil tale in ipsa visum fuit. Natura universa turbata est, ut Sacra Texitus ait, morente Iesu: *Velum Templi scilicet est, terra tremuit, luna visa est sanguine suffusa, Sol in Ecclipsim incidit: mortuorum monumenta aperta sunt, & in tantum rerum omnium tumultu Sanctissima hujus Maris constans labefacta non est. Maria dolorum excelsum sustinuit, stetit donec cunctum illud spectaculum manxit: excepta extrema Filii fulpria, extremaque verba morentis; audit ingentem clamorem illum, qui in Calum usque pervenit, & Animam ejus a corpore separavit, quin in quietus, & ejuslatibus erumperet, vel aliud faceret quod illam minus deceret, vel indiguum esset invicta fortitudine Marii Dei. O quantas vires habet anima, quam sustinet Deus! & quid ferre non potest cor, quod per amorem sustinet?* *Idem.*

Perfecta submissio caelestibus imperiis fuit virtus altera, quam in Calvario praefulsa Mater. Cordis sui amor, & innocencia Filii sui erant illi exquisitum querimonium argumentum. Matri juet erat conquerendi de crudelitate, qua in Filium subiebat; Matri Sancta fata erat horrere turpissimi mortis, qua afficebatur hominum integrorum; sed Divinis Voluntatibus submissa neutrum fecit. Heu! Non ne praetulit semper iterum fuisse, dicebat Mater Jacob, & Etsi inter partus dolores, quam vitam dare filii, qui miseri per hoc dolores inferant necem? Maria in Calvario graviores pertulit dolores, quia Mater erat; quam extitissent illi, a quibus innunis fuit, cum peperit in Bethlehem; quia erat Virgo. Sed quia quereretur, quam cum obediatur accepit amarum Calicem Passions Filii sui! Domine, ad omnia paratum est cor meum: junge Filio Matrem; fac, ut moriar doloribus meis finem factura: vel mortem differ, ut meum Martyrium producam. Nimirum, modo vivens, & morens victimam fam obdientis; O Deus! Huiusmodi submissio quam praecularum est fortitudinis argumentum! Quantu meriti est! Quantu remuneracione digna! Sed in Mundo quam rara! *Solitudo Virginum.*

Adrentissima Caritas fuit tercia virtus, quam Maria ostendit in Calvario, hec enim fecit, ut in locum Filii in Crucem animam exhalantis fibi Joannem adoptaret. Ut more resurreceret Mater, & hominum omnium Mediatrixem; ad illius gratias obtinendas adjiciens Martyrium sui cordis Sanguini pretiosum Filii sui. 3. Se extendit ad omnes generatim, & singulatim, ne exceptis quidem Filii sui crucifixoribus; & quin illos exsecraret tamquam julium ira sua obiectum, pro singulis induit viscera misericordia. Hoc quantum est, & quam dignum Dei Matre! *Mones Gelboeum.*

Dolores Filii causarum doctorum Matris.

Item.

et gloriam illi cestrum, quam familia sua dolorem, & deducit. Omnes illius voluntates subiecte erant & conformes Voluntatibus Dei, & aequo animo fererat mortem Filii, quem tantopere diligebat, & mortem adeo turpem in oculis hominum; sciebat enim Deum ita imperavisse. *Auctor recens, & Anonymous.*

Mirum, & vix credibile videatur illud, quod sanctus Simeon Sanctissima Virginis significavit; vix enim fingi potest cum inventi potuisse in tali statu, ut locutionibus adorari, & non vulgaribus sensu fuos debet exprimere; animam videlicet illius quodam veluti gladio esse transverbandam. Verum si nobis licet alias causas conqueratur, ecco nonnullas. Primum opus fuisse, ut virtus praestantissima, qualiter erat Maria non vulgaribus tentationibus probatur. 2. Matrem debuisse habere perfectam cum Filio similitudinem; & quemadmodum infinita erant Filii passiones, illas Matris non longe dissimiles esse debuisse. Tertia est, Tribulationes esse ornatum, gloriam, & decorum animalium Magnarum. *Sanctus Augustinus.*

Quasi posset, quomodo haec adeo Sancta creatura, tot gratias cumulata patere potuerit tamen perficiebuntur, quibus obnoxios fuit Filius ejus. Facilius patet responsio, nullam extitisse mulierem, cujus vita pluribus obnoxios fuerit persecutionibus praeterea vita illius. Quid enim pauci non est, donec Salvator vitam hanc mortalem peregit? Caritas summa, & amor, quo illum profecebat, causa erat, ut maximum dolorem perciperet ex iis, que Filio suo iniuncti molebantur. Iudaici populi perdidit, impotencia, & invicta Scribarum, & Phariseorum, que jugiter augebatur, blasphemia, calumnia, & miracula, & prodigia, quibus Iudean repellet, habentur veluti prædicta & illusiones, Mors denique illius, ignominia, opprobria, contumelia, crucifixus, & quibus Virginis cor fuit lancinatum. *Idem.*

1. Amor prima fuit causa martyris, quod Maris perpeccit est; si enim cor videtur non potest pati illum quem diligit, quin miseretur, & si doloris magis exequat magitudinem amoris sui, nullum cor unquam perpeccit est crudelius Martynum, quam cor Virginis hujus innocentis.

2. Cum fuit, & Marie corda edem Sanguine coauerit, Maria ad vivum sensit quidquid doloris Filio pepercit flagella, clavi, spinae, fuisse, quae lancinavit Corpus Iesu morentis: hac enim omnia Maris cor vulnerarentur. 3. Dolores illius adeo acres, & universales fuerunt, ut vocata fuerit Mater, Regina Marynum, & plusquam Martyr. Martyres in carne tantum infirma, ac mortali passi sunt, sed Maria anima subiecta fuit doloris impressionibus; donec Martynus corpus dilaniaretur, cor eorum consolazione repletum erat; sed cor Maris plenum erat morentem. Martyrum supplicia divisa fuerunt; eorumque dolores alii alii succederunt; sed Maris anima doloribus absit fuit, & cor illius amaritudinem penetratum, tamquam lpongia in mari medio. Amabile Gor Maris, quod thronus eras amoris, & in abyssum doloris mutantum es; fac me tui morem confortem! Calvari faxa contrita sunt; & cor meum nullo affictrum fensa? Angeli pacis amare fluerunt, & occuli mei te vident in Grace animam efflare, quin lacrimam fundant? Mortuorum cadavera de monumentis suis prodiuerunt, & ego adhuc sepulcus sum in pravorum habituum sepulcro! Plures Iudei videntes te praetere dolore morentem, reverti sunt percutientes peccatum suum, exprimentes dolorem cordis sui ea tristitia, quam eorum facies palam ferebant: sed non dolores tui, non fangus tuis, non tua mors ex oculis meis lacrimulum elicuerunt, & cor meum non tetigerunt. *Solitudo Virginum.*

Jesus doloribus oritur, & expirans in oculis Genitricis fuit altera causa martyris, quod cor Maris sustinuit. Non latet, quanta fit in corde Maris dilectio. Deus, qui capcepit Abram, ut manu propria offeret fibi, & immolare filium suum Isaac, pepercit Sarai, noluisse ipsam hunc in terrene Sacrificio, quia cor matrum, majori dilectione repletum est, quod patrum: Sed non pepercit cordi Maris. Damnavit morte Filium ejus, & illam adesse voluit Sacrificio Unigeniti sui, qui tuto Caelo magis, quam Isaac erat amabilis. Quod amantissima fuit Matris Martyrium, videre Filium suum morentem, contemptum, iritatem, flagellis disceptum, saturatum opprobriis, nudatumque expositum carnificibus, & profanis oculis militum! Si Filii Jeralem misericordia hunc amoris Deum bajularem Crucem suam sequerantur lacrimas effusa, quem dolorem pepererunt clavi, flagella, spinae, quae tunc Domini Corpus, & Caput eruerunt, in anima Deipara? Quo impetu, S. Bernardus ait, torrens passio filii irruerat in suum Mauris? Si omnes singulique fenus Iesu Christi pati sunt supplicium suum, cultrum ne ex istem suppliciis in Maris cor non penetravit? O luxuosum commercium! O tristis pectorum communicatio! O cor Maris speculum fidei tristitia cordis Filii tui, cur dolorem tuum corde meo non patris? *Idem.*

Maria sub Cruce videns Filium suum pati, quin ullam

ueru subtantiam Martirij Filii sui. Dolorem hunc sustinere non potest Agar Iacobis Mater: cumque esset in deferto, neque ei susperteret, unde aeler Filium suum, posuit illum ad arboris pedem, cumque extream illi fixaret oculum, moxore confecta, sublatis in Calum oculis recedens exclamavit. Heu! *Nos video meritorum Puerum.* Major quidem fuit Maria fortitudo, & constans; sed quanti haec illa fuisse! Quisnam eti Matris dolor videte Filium in omnibus Corporis sui membris faecum, quin licet ipsi vulnera eius detegere; videre Filii pedes, & manus Crucis summos, nec posse clavos revellere; frontem spinis coronatum, & illas auferre non posse; caput inclinatum, illudque sustinere non posse; oculos cruce rufulos, esque non possit abluere? Medicinam id, quod cor meum ad vivum fecit, & lingua mea fatis non valet exprimere. Salvator obratus, & exhaustus ob cruentum ex venis eius effluentem, tristem illam vocem emitit, *Sitio!* illi haerendum praebebat fel cum acetum: nec licet dolenti Matri unica aqua gutta morentis Filii lingua madefacie! O crudele spectaculum! Filius doloribus confectus videt sub pedibus Ius Matrem; ab illa videatur; opem poscit; cupit illa quidem praestare, sed illi negatur. Quod Martyrium! O Virgo Sanctissima: ecce adimpletum venerabilis Simeonis Vaticinum. Ecce fatalis doloris gladium, tuum animam pertransirent. *Idem.*

Maria foem in Calvario.

Gravissimo dolore toro.